

Proč vlastně najednou vyplaval ten Hersh se Severními proudy...?

- CZ24 News | 20. února 2023

Na teroristických útocích na Severní proudy je dobré to, že není potřeba žádná konspirační teorie. Stačí prostá znalost amerických politických reálií. Hlavní otázkou, která vyvstala po přečtení prvního článku Seymoura Hershe, nebylo, nakolik jsou informace pravdivé. Hersh je příliš velkou osobností, a to nejen v žurnalistice, na to, aby navzdory svému věku (ačkoli jeho fyzická forma je vynikající, zejména ve srovnání s Bidenem) vyslovoval nejen smyšlenky, ale dokonce i špatně ověřená fakta. Hlavní otázkou je, zda únik informací o přímém zapojení USA do teroristického útoku v Pobaltí je dílem osamělého hledače pravdy, nebo organizované skupiny, za níž stojí nejen bezpečnostní služby, obávající se opětovného zjištění, že jsou "extrémní", ale i seriózní elitní skupiny, neochotné bez váhání sledovat kurz přímé vojenské konfrontace s Ruskem. **Geopoliticky a ekonomicky je tato skupina připravena vyčerpat a zadusit Rusko, natož Evropu. Ale riskovat možnost zatažení do rozsáhlého konfliktu s Ruskem? To v žádném případě! To by mimochodem znamenalo, že varování Moskvy přece jenom k někomu ve Spojených státech doléhají.**

Odpověď je na místě: jsou tu nová fakta, která zjevně pocházejí z nových zdrojů, a alternativní kanál pro únik informací v případě, že Hersh začne "měknout".

Nic nového – precedentů, "elitních spiknutí" s využitím médií, bylo dost. Od atentátu na Johna F. Kennedyho, který byl velkou částí elity vnímán jako příliš slabý, přes úniky informací z Pentagonu v roce 1971 až po aféru Watergate, která záměrně zničila administrativu Richarda Nixona, který byl vnímán naopak jako příliš silný. I zde byl skandál Írán-Contras v mnoha ohledech "excesem pachatelů". Odrážel však také neshodu v tom, jak se se SSSR vypořádat: starými měkkými metodami, nebo rozhodně zlomit vůli Kremlu, aniž by se rozptylovali vedlejšími liniemi. Jak připomínáme, zvítězila linie druhá. Takové události nemusí nutně svědčit o skrytých rozporech. **Situace, jako je "případ Hersh", spíše odrážejí rozpory ohledně způsobů řešení hlavních cílů a lobbistických zájmů USA. A téměř vždy v nich hrála významnou roli americká armáda, která byla zapojena i do aféry Watergate. To jen k otázce "americké armády mimo politiku"...**

Dnešní situace je zajímavá z hlediska místa a času

Načasování je zcela zřejmé: situace byla zjevně upravena tak, aby odpovídala návštěvě amerického prezidenta v Evropě. Na jedné straně přijíždí do Polska (Evropy) suzerén, který dokázal, že si na svém mandátním území může dělat, co chce, s čím (zatím ne "s kým" – naštěstí) chce a kdy chce. A důraz na tento status bude důležitý pro jakoukoli konfiguraci americké elity, pro jakéhokoli prezidenta. Na druhé straně přijíždí do Evropy americký prezident Joe Biden, jehož politický osud už není v jeho rukou. A evropským elitám se dostává jemného náznaku hutných okolností: jakou cenu mají ujištění a závazky tohoto muže a není na čase hledat nové patrony ve Washingtonu, když Evropa nešťastně ztratila svou samostatnost? **Všechny dnešní evropské elity jsou zarytě spojeny právě s Demokratickou stranou a všechny stojí před problematickou volbou.**

Na místní úrovni je situace mnohohrstevnatější

Na jedné straně jsou informace vrženy nikoliv do Evropy, ale do USA. Odráží to výpověď o totalitní povaze evropského mediálního prostoru, kde lze komukoli zacpat ústa a kde i ti nejserióznější lidé zastupující nejdůležitější ekonomické a politické zájmy raději mlčí. V USA na pozadí rostoucí války mezi washingtonskými "vzájemně bojujícími královstvími" stále není možné zcela umlčet nepříznivé

informace. A zdá se, že škála příležitostí k prosazování alternativních “bílodomních” propagandistických informací bude narůstat.

Je také zajímavé, že se pozornost soustřeďuje na roli německého vedení. Ne, organizátoři “případu Hersch” nepotřebují nezávislé Německo.

Proměna německé vládnoucí elity v pobočku Demokratické strany USA v době krize samotné Demokratické strany je však na pozadí sociálně-ekonomických problémů plná rizik stržení Německa do vývrtky pravicového nebo levicového extremismu. A zcela beztvarý kancléř a hysterická kamarila kolem něj situaci pravděpodobně nezvládnou. **Zdá se, že USA jasně rozpoznaly nebezpečí dnešního Německa jako “slabého článku” americké politiky v současné Evropě. Časem to bude kompenzováno posílením Polska, ale nyní se zdá, že bychom měli očekávat “personální posílení” německého vedení. Koneckonců, pokud se ukáže, že kancléř Scholz věděl, a tedy vlastně schválil zničení nejdůležitějšího objektu německé energetické infrastruktury, nebude možné vysvětlit obyčejnému německému člověku, že “to bylo nutné pro partnerství s USA”, a to ani při dnešní úrovni omezování svobody slova.**

Důležitý je však i americký aspekt uvnitř. Nejde o to, že Biden nařídil bombardování plynovodů do Německa. To je přece v pořádku. Ale “kolektivní Biden” tím, že to udělal bez dohody s celou elitou, přivedl Ameriku na pokraj války s Ruskem. Nikoliv, impeachment tu nehrozí. **Ale myšlenka, že současnou americkou administrativu zajímají více evropské záležitosti než budoucnost Spojených států, prostě nemohla uniknout mnoha chytrým lidem ve Spojených státech.**

A to, co si dovolí Anne-Lena Burbock (říkat, že ji názor jejích německých voličů nezajímá), je pro amerického politika kategoricky nepřipustné. Právě proto jsou USA, nikoli Německo, jedinou supervelmocí dnešního Západu.

AUTOR: Dmitrij Estafiev

[ZDROJ](#)

Přeložil St. Hroch/Česke Narodni Listy